ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΟΛΟΠΛΟΚΙΑΙ

Εἶναι προφανὴς ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη εἰς τὴν ἐπίσημον κυβερνητικὴν ἐφημερίδα τῆς Κύπρου τὸ ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος περιγράφεται ὡς ἀγγλόφιλος καὶ ὁ νῦν πρωθυπουργὸς ὡς ὀπαδὸς μετριοπαθῶν λύσεων. Τὰ δόλια αὐτὰ λόγια ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς Κυπρίους καὶ ἀποσκοποῦν εἰς ὑπονόμευσιν τοῦ ἠθικοῦ των. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὄχι μόνον ὁ Βασιλεύς, ἢ οἱονδήποτε πολιτικὸν πρόσωπον, ἀλλὰ ὅλος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἦτο φίλα διακείμενος πρὸς τοὺς Ἄγγλους. Ἐκεῖνοι, ὅμως, ἐπίκραναν τὸν λαὸν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε κανένα πρόσωπον, ὁσονδήποτε ὑψηλὰ ἱστάμενον, δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀγνοήσῃ τὰ σημερινὰ φρονήματα τοῦ λαοῦ.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἐπειδὴ εἴδομεν νὰ ἐπιχορεύεται ἀπὸ μίαν ἐφημερίδα ἡ δημοτικὴ μουσικὴ διὰ τὴν ἀκουσίαν της ἀπὸ τὴν μαθητικὴν ἐκδήλωσιν τῆς 27ης Ὀκτωβρίου πρὸ τοῦ μνημείου τῶν πεσόντων, ἐζητήσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους καὶ ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ μουσικὴ δὲν εἰδοποιήθη ἐγκαίρως, ἀλλὰ κατόπιν ἐορτῆς. Δὲν ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ προσέλθῃ ἀπρόσκλητος, ἀκολουθοῦσα «παλαιὸν ἔθιμον», καθόσον ἔχουν μεσολαβήσει περιστατικά, τὰ ὁποῖα εὐλόγως ἔκαμαν τοὺς ὑπευθύνους τῆς μουσικῆς ν' ἀμφιβάλλουν ἐὰν ἡ συμμετοχὴ της ἦτο ἐπιθυμητή. Συγκεκριμένως, προσφοραὶ τῆς μουσικῆς ὅπως μετάσχῃ τῆς μαθητικῆς ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου, τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων, τῆς θεμελιώσεως τοῦ Β' Γυμνασίου κλπ. ἀπερρίφθησαν, μὲ τὴν δικαιολογίαν—ἢτις εἶναι λίαν εὔλογος— ὅτι θὰ ἐπαιάνιζεν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις μόνον ἡ μαθητική, ἤτις θὰ ἐπεσκιάζετο καὶ θὰ ἐξηφανίζετο ἐὰν ὑπῆρχε καὶ ἡ δημοτική. Εἰδικῶς μάλιστα διὰ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις, ἐπροτάθη ἀπὸ τὴν δημοτικὴν μουσικὴν νὰ ψαλῇ ἐφ' ὅλων τῶν μαθητῶν ὁ Ὁλυμπιακὸς ὕμνος, τῇ συνοδείᾳ τῆς μουσικῆς εἰς τὸ Στάδιον, ἡ δὲ πρότασις ἀπερρίφθη. Συνεπῶς, διὰ λόγους στοιχειώδους ἀξιοπρεπείας τοῦ Δήμου, δὲν ἠδύνατο οἱ ἰθύνοντες τὴν μουσικὴν νὰ κάμουν νέαν προσφοράν, πρόθυμοι πάντοτε νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, ἐὰν καὶ ὅπου ζητηθοῦν αὐταί.

ΕΙΣ ΔΟΣΕΙΣ

Εἰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἀνταπόκρισις ἐκ Νίας Ὑόρκης, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Δί πωλήσεις εἰς δόσεις, παράγων εὐημερίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν». Τὸ περίεργον, ὅμως, εἶναι ὅτι ἀμερικανοὶ σύμβουλοι θεωροῦν τὸ σύστημα τῶν πωλήσεων εἰς δόσεις ὡς παράγοντα... κακοδαιμονίας διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰσηγοῦνται τὴν ἀπαγόρευσίν του!

ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Ἀπὸ μίαν προκήρυξιν τοῦ Δημάρχου Ἡρακλείου πρὸς τοὺς συνδημότας του πληροφορούμεθα ὅτι πολλοὶ Κρητικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ λέγουν: Βελιὲ Τζαμὶ ἀντὶ πλατεῖα Κορνάρου, Μικρὸ τζαμάκι ἀντὶ πλατεῖα Ρωμανοῦ, Σεϊτὰν Ὀγλοῦ ἀντὶ πλατεῖα Ἀρκαδίου, ἐπίσης ἀποκαλοῦν ὁ δεῖνα μὲ τὰ παμπάλαια ὀνόματά του, ἤτοι Βιζὶρ Τσαρσί, Ἀκ—Τάμπια, Κιζιλ Τάμπια, Κιόν Καπί, Γιολ κιόσκι καὶ τὰ παρόμοια. Εἶναι καιρός, λέγει ὁ δήμαρχος Ἡρακλείου, νὰ ξεσυνηθίσωμεν τὰ ἀπαίσια τουρκικὰ ὀνόματα. Πράγματι, εἶναι καιρὸς πλέον...

«ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΑΙΔΙΑ»

Εἰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα—ἡ ὁποία ἐμφανίζεται ὡς ὑπερεθνικιστικὸς λέων— ἐδημοσιεύθη σκίτσο, εἰς τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται ἕνας πατέρας νὰ τηλεφωνῇ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου ὅτι ὁ υἱός του εἶναι ἀσθενής, ἐνῷ υἱός του ἀναγκάζεται ὑπὸ τοῦ πατρός του, ἐκβιάζων αὐτὸν νὰ κάμῃ τὸ τηλεφώνημα μέ.., ἐὰν περιστρέφῃ! Ἀλλά, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἐθνικιστὴς ὁ λέων, ὅταν δημοσιεύῃ τέτοια σκίτσα, τὰ ὁποῖα διαφθείρουν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Θὰ ἔπρεπε δὲ ν' ἀσκῆται κάποιος ἔλεγχος, διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν τοιαύτας τιμὰς δημοσιότητος αὐτὰ τὰ «σύγχρονα παιδιά», τὸ λλῷ μᾶλλον ὅταν δὲν εἶναι ἑλληνόπουλα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀμερικανόπουλα, διότι τὸ δημοσιευθὲν σκίτσο θ' ἀφορᾷ ἀσφαλῶς τὸν υἱόν κάποιου γκάγκστερ. Τί λέγει, ἄθεν, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας;

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. Γ. ΡΑΛΛΗΝ

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι δὲν ἐχορηγήθη ἄδεια πρὸς ἔκδοσιν δισεβδομαδιαίας ἐφημερίδος ἐν Πύργῳ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα Ἠλεία», ἀπὸ τὸν κ. Γεώρ. Ζωγόπουλον, ἤδη ἐκδότην τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Νέα Ὀλυμπία» εἰς τὰ Κρέσταινα. Καὶ ἡ μὴ χορήγησις τῆς ἀδείας ὀφείλεται εἰς σχετικὴν γνωμάτευσιν κάποιας ἐπιτροπῆς προβλεπομένης ἀπὸ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Γ' Ψηφίσματος. Ἐπικαλούμεθα, ἐκ λόγων συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης καὶ γενικώτερον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθεροτυπίας, τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Ραλλῆ. Καὶ ἵνα τὸν διευκολύνωμεν, θέτομεν ὑπ' ὄψει του τὰ ἑξῆς ζητήματα: 1) Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περιοριστικαὶ τῆς ἐλευθεροτυπίας, τόσα ἔτη μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ἀνταρσίας, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐγένετο τὸ Γ' Ψήφισμα. 2) Εἶναι ἀπαράδεκτον, ὅλως ἰδιαιτέρως, νὰ ὑπάρχουν τοιοῦτοι περιορισμοί, εἰς τὴν παροῦσαν οὐσιαστικῶς προεκλογικὴν περίοδον. 3) Εἶναι ἀστεῖον νὰ μὴ ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος εἰς μίαν πόλιν ἀπὸ ἄτομον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδῃ ἐφημερίδα εἰς ἄλλην πόλιν γειτονικήν. καὶ 4) Εἶναι ἐξοργιστικὸν νὰ ὑπάρχουν εἰς κάποιον φάκελλον στοιχεῖα εἰς βάρος τοῦ ἐν λόγῳ ἀτόμου καὶ νὰ μὴ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκδίδει ἐπὶ ὅλην ἑξαετίαν ἐφημερίδα, παρασχὸν πληθὺν κριτηρίων διὰ τὴν πολιτικήν του, ἡ ὁποία εἶναι τοῦ δημοκρατικοῦ Κέντρου χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃ κανένα καὶ χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ ἀπὸ κανένα. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Ράλλης θὰ παράσχῃ ἀμέσως τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐλέγξῃ, ὡς ἔχει δικαίωμα, τοὺς κακοὺς πληροφοριοδότας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Γ' Ψηφίσματος.

«ΑΘΙΓΓΑΝΟΙ»

Εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη ἡ εἴδησις—μεταδοθεῖσα, δυστυχῶς, βάσει τῶν γραφέντων ὑπὸ πατριωτικῆς «συναδέλφου» των ὅτι εἰς τὴν πόλιν μας συνελήφθησαν ἑκατοντάδες... ἀθιγγάνων. Καὶ αἱ μὲν ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες ἔχουν τὸ ἐλαφρυντικὸν τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς ἀγνοίας τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ἀλλά, ἡ πατροπαράδοτος ἐφημερὶς εἶναι ἀσυγχώρητος. Ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ, ἐν πρώτοις, ὅτι εἶναι σχῆμα ὀξύμωρον νὰ γίνεται λόγος περὶ «ἀθιγγάνων κατοίκων τῆς πόλεως», ἀφοῦ οἱ ἀθίγγανοι εὐδεμιᾷ πόλεως εἶναι κάτοικοι, ὡ. φιρέοικοι καὶ σκηνόβιοι. Ἐξ ἄλλου, ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι οἱ κατοικοῦντες τὴν συνοικίαν Ἀγ. Αἰκατερίνης, καλουμένην ἄλλοτε «Γύφτικα», δὲν ἔχουν σχέσιν τι ἀ μὲ ἀθιγγάνους, διότι εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα τῆς πόλεώς μας, ὄχι ἐκ πατρός, ἀλλὰ ἐκ πάππου καὶ προσπάππου καὶ ἀκόμη ἀναδρομικώτερον. Ἂς προσέχουν λοιπὸν λιγάκι Οἱ κηφῆνες, οἱ βάτραχοι, κ' οἱ [ἀκρίδες
σὶς ἀφρόντιστες μέσα ἐφημε [ρίδες
δπω. ἔλεγε καὶ ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς.

Τὸ ἱστορικὸ νόημα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ—ΝΟΒΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ταδῶ ἐκεῖ ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν πρωθυπουργὸ μας ἀείμνηστο Ἰωάννη Μεταξᾶ καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσω μήπως ἔκρινε σκόπιμο νὰ μοῦ δώσῃ ὁδηγίες γιὰ ἐνδεχόμενη περίπτωσι συνομιλίας μου μὲ ὑπεύθυνα πρόσωπα στὴ Ρώμη, ὅπου εἶχα μερικὲς γνωριμίες στοὺς πολιτικοὺς καὶ δημοσιογραφικοὺς κύκλους. Ἡ ὁδηγία του ἦταν λακωνικὴ καὶ σαφής: «Ἡ Ἑλλὰς ἐπιθυμεῖ νὰ παραμείνῃ οὐδετέρα καὶ φρονεῖ ὅτι συμφέρον ἔχουν οἱ μαχόμενοι ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων νὰ σεβασθοῦν τὴν οὐδετερότητά της. Προεῖδοποιεῖ ὅμως ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀντιμαχομένους ὅτι ὁποιοσδήποτε ἀπὸ αὐτοὺς ἐπιχειρήσῃ νὰ παραβιάσῃ τὰ σύνορά της καὶ θίξῃ τὴν ἐθνική της ἀνεξαρτησία θὰ συναντήσῃ ἀμείλικτη μέχρις ἐσχάτων ἀντίστασι ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ σύσσωμον!...

«Προσπάθησε νὰ τοὺς πείσῃς, μοῦ ἐπρόσθεσεν, ὅτι δὲν θὰ εἶναι εὔκολο ἐγχείρημα ἡ κατάκτησι τῆς Ἑλλάδος, διότι ὁ στρατός μας εἶναι ἑτοιμοπόλεμος καὶ πρέπει νὰ τὸ σκεφθοῦν πολὺ προτοῦ ἀποφασίσουν νὰ μᾶς προσβάλουν. Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς φωτίσῃ νὰ διστάσουν! Καὶ λίγο χρόνο ν' ἀργοπορήσουν κέρδος μας θὰ εἶναι».

Αὐτὰ ἦταν τὰ λόγια τοῦ Κυβερνήτη. Καὶ μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ μοῦ δόθηκεν εὐκαιρία νὰ μιλήσω σὲ ὑπεύθυνα πολιτικὰ πρόσωπα. Τοῦ ἐβεβαίωνα ὅτι τὸ Ἔθνος μας ὁλόκληρο θὰ συσπειρωθῇ σὰν τίγρις γιὰ νὰ ὑπερασπιστῇ τὴν ἐλευθερία του, τοῦ ἐβεβαίωνα ὅτι ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ τοῦ στρατοῦ μας εἶναι πλήρης καὶ τὸ μαχητικό του πνεῦμα ὑπέροχο. Ὑπογράμμιζα τὶς βεβαιώσεις μου αὐτὲς μὲ τὴν ὑπόμνησι ὅτι ἐγὼ ποὺ τὰ ἔλεγα ἤμουν ἀντιπολιτευόμενος τοῦ Μεταξᾶ, ὅτι ὁ πολιτικός μου Ἀρχηγὸς ἀείμνηστος Γεώργιος Καφαντάρης ἦταν ἐξόριστος στὴ Ζάκυνθο, ἀλλὰ ἐνώπιον οἱουδήποτε ἐξωτερικοῦ κινδύνου θὰ βρεθοῦμε ὅλοι ἑνωμένοι σὲ μιὰ ἰδέα, ὅλοι πειθαρχημένοι σ' ἕναν σκοπό: Τὴν ἀπόκρουσι τοῦ εἰσβολέα!... Καὶ θὰ τὸν ἀποκρούσουμε νικηφόρα, ὅποιος κι' ἂν εἶναι! κατέληγα. Μετὰ τὸν πόλεμο συνάντησα πάλι στὴν Ἰταλία ἕνα ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ εἴχαμε προπολεμικὰ συζητήσει. Καὶ θυμήθηκε τὰ προφητικά μου λόγια. Ἀναγνώρισε ὅτι τοῦ εἶχα μιλήσει μὲ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια, μὲ φιλικὴν ἐντιμότητα.

Ἡ εἰλικρίνειά μου καὶ ἡ ἐντιμότητά μου συνταυτίζοντο μὲ τὸ ἐθνικό μας συμφέρον καὶ τὴν ὑπεύθυνη κυβερνητική μας γραμμή. Φυσικὰ ὁ ὑπερφίαλος φασισμὸς δὲν ἦταν ποτὲ δυνατὸ νὰ εἰσακούσῃ λογικὲς εἰσηγήσεις. Βασανιστινὴ δίψα δόξας καὶ τυραννικὸς ἐφιάλτης φθόνου πρὸς τὸ σύμμαχό του ναζισμό, κατακτητὴ τότε ὅλης σχεδὸν τῆς Εὐρώπης, τὸν παρωθοῦσε ἀκατάσχετα σὲ πολεμικὲς τυχοδιωξίες. Λέγοντας ὅτι δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ εἰσακούσῃ λογικὲς εἰσηγήσεις δὲν ἐννοῶ τὶς ἀνίσχυρες δικές μας, ἐννοῶ τὶς πανίσχυρες τοῦ συμμάχου του Ναζισμοῦ. Παρεπιδημοῦσα στὴ Φλωρεντία ὅταν κατέβηκεν ἔως ἐκεῖ ὁ Χίτλερ γιὰ νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν προσωπικήν του ἐπιρροὴ σὲ Μουσολίνι καὶ νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὴν «ἄφρη» μεμονωμένη κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιχείρησι. (Ἐκεῖνος μᾶς παρασκεύαζε βέβαιη σύλληψη στὴ σιδερένια του παγίδα τὴν προσεχῆ Ἄνοιξι). Ἀλλ' ὁ Μουσσολίνι γιὰ νὰ τὸν προκαταλάβῃ μὲ τετελεσμένο γεγονὸς εἶχε κηρύξει τὴν ἴδια ἐκείνην αὐγὴ τὸν πόλεμο καὶ περίμενε μὲ βιβλιότητα—ἔχω λόγους νὰ τὸ ἐξέρω προσωπικὰ αὐτὸ—τὴ ραγδαία ἀνατροπὴ τῶν συνοριακῶν μας φρουρῶν καὶ τὴν ἄμεση παράδοσι τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Μουσολίνι ἀνεχώρησε τὸ πρωὶ τῆς 28 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὴ Ρώμη γιὰ τὴ Φλωρεντία. Ὁ Τσιάνο περίμενε ἔως τὸ μεσημέρι γιὰ νὰ μεταφέρῃ σὰν ὁρεκτικὸ ἢ σὰν ἐπιδόρπιο στὸ ἐπίσημο γεῦμα τῶν Δικτατόρων στὸ Palazzo della Signoria τῆς Φλωρεντίας τὴ λαχταριστὴ εἴδησι τῆς ὑπαταγῆς μας, εἴδησι ποὺ τοῦ ἦταν πεπρωμένο νὰ τὴ λάβῃ ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσι! Δὲν μπορῶ νὰ λησμονήσω μιὰ συγκινητικὴ σκηνὴ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ποὺ παραβρέθηκα κι' ἐγὼ στὴν Πρεσβεία μας. Ὁ τότε ἔξιος Πρεσβευτὴς μας στὴ Ρώμη κ. Ἰωάννης Πολίτης; κατώρθωσε νὰ συνδεθῇ στὸ τηλέφωνο μὲ τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ νὰ μιλήσῃ μὲ τὸν ὑφυπουργὸ ἀείμνηστο Μαυρουδῆ. Μᾶς ἀνήγγειλε τοὺς βομβαρδισμοὺς τῆς Δεκελείας, τῆς Κορίνθου, τῶν Πατρῶν καὶ μᾶς; πρόσθεσεν ὅτι τὸ Ἠθικὸ τοῦ Ἀχοῦ ἦταν ἐξαίρετο, ὅτι ἡ κινητοποίησι τοῦ Στρατοῦ προχωροῦσε κανονικά, ὅτι ἐνθουσιώδεις διαδηλώσεις ἐβοοῦσαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν Ἀθηνῶν. Δάκρυα χαρᾶς; ἀνέβηκαν στὰ μάτια μας. Δὲν ἐβλέπαμε τὴν ὥρα νὰ γυρεύουμε κ' ἐμεῖς στὴν ἀγωνιζομένη Πατρίδα.

Θὰ εἶχα πολλὲς λεπτομέρειες νὰ ἀφηγηθῶ ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα πολιτικὰ παρασκήνια τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων ἡμερῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος Βήματος. Ἐὰν ἀνάφερα τὴν παρουσία μου στὴ Ρώμη τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ ἔκαμα γιὰ νὰ καταλήξω κάπου ἀλλοῦ. Νὰ καταλήξω σ' ἕνα σημεῖο ποὺ φωτίζει καὶ ἀπὸ ἄλλη πλευρὰ τὸ ἱστορικὸ νόημα τῆς 28 Ὀκτωβρίου. Τὸ σημεῖο τοῦτο, κυρίες καὶ κύριοι, εἶναι ἡ διάθεσι κ' ἡ στάσι τοῦ Ἰταλικοῦ Λαοῦ ἔναντι στὴν ἐπίθεσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω τὴν προσωπικήν μου ἄμεση ἐντύπωσι ὅτι ὁ Ἰταλικὸς Λαὸς κατὰ μέγιστο ἡ πλειοψηφία ἀποδοκίμαζε στὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὴν ἀπρόκλητη, ἀδικαιολόγητη, βάναυση ἐναντίον μας ἐπίθεσι. Ἔζησα δέκα περὶ που ἐμπόλεμες ἡμέρες στὴ Ρώμη μέχρις ὅτου μᾶς ἐπιβιβάσουν στὴ διπλωματικὴ ἀμαξοστοιχία τῆς ἐπιστροφῆς. Καὶ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες κυκλοφοροῦσα ἐλεύθερος. Ἔτσι μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω στοὺς δρόμους, στὰ ἐστιατόρια τῆς Ρώμης πόσον ἀντίθετο ἦταν τὸ δημόσιο φρόνημα στὴν ἄδικη πολεμικὴ προσβολὴ τῆς Πατρίδος μας. «Τί ζητᾶμε στὴν Ἑλλάδα;». «Γιατί νὰ γίνῃ αὐτό;» «Δὲν χρειαζόταν καθόλου αὐτὸς ὁ πόλεμος!» ψιθύριζαν παντοῦ γύρω μου ἄντρες καὶ γυναῖκες χωρὶς νὰ ξέρουν ὅτι ἕνα ἑλληνικὸ αὐτί ἄκουγε τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὸν ψιθυρο τῆς καρδιᾶς τους, ποὺ οἱ μεθυσμένοι ἀπὸ δοξομανία κυβερνῆτες τους δὲ μποροῦσαν ἢ δὲν ἤθελαν νὰ τὸν ἀκούσουν! Ὁ λαϊκὸς ἐκεῖνος ψιθυρος ὑψώνοταν ἔως τὸ ἀπόκοσμο τέμενος τῆς Ἱστορίας γιὰ νὰ ἐναρμονιστῇ μὲ τὸ ὑψηλό της πνεῦμα, ποὺ ἀποδοκιμάζει καὶ στιγματίζει κάθε ἄδικη προσβολή, κάθε ἀνήθικο πόλεμο. Ὕβρι γιὰ τοὺς Θεοὺς ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῇ πάντοτε ἡ βάρβαρη καταπάτησι τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρέπειας. Καὶ τὴν Ὕβρι ἔχει ἀνέκκλητη ἐντολὴ τῶν Θεῶν νὰ τὴν τιμωρῇ πάντοτε αὐστηρὰ ἡ Νέμεσις. Καθώς βρέθηκε τὴν ἱστορικὴν ἐκείνη ὥρα στὴν πρωτεύουσα τοῦ φτασιστικοῦ Κράτους ποὺ εἶχε τὴν κακὴ ἐμπνευσι νὰ προσβάλῃ τὴν Ἑλλάδα, αἰσθάνθηκα νὰ μοῦ μιλῇ τὸ πνεῦμα τῆς Ἱστορίας καὶ νὰ μὲ βεβαιώνῃ ὅτι ἡ δοκιμασία μας θὰ ἦταν νικηφόρα, νὰ μοῦ μιλῇ ἡ Νέμεσις καὶ νὰ μοῦ ἐμπιστεύεται τὴν αὐστηρὴ καταδικαστικὴ της ἀπόφασι γιὰ τὸν ἄδικητή.

Ὅταν μετὰ δέκα περίπου ἡμέρες ἀναχωρήσαμε μὲ τὸν διπλωματικὸ συρμὸ ἀπὸ τὴ Ρώμη ἐπιστρέφοντας στὴν Ἀθήνα, μόλις ἐγκαταλείψαμε τὰ Ἰταλικὰ σύνορα καὶ μπήκαμε στὰ γιουγκοσλαβικά, φρενιτιώδης πατριωτικὴ ἐκδήλωσι ξέσπασε στὸ ὑπερπλήρες ὄχημα—ἐστιατόριο. Τὸ σύνθημα, θυμᾶμαι, ἔδωσεν ἡ ἀείμνηστη Βασιλοπούλα μας Μεγάλη Δούκισσα Μαρία. Καὶ τότε ἀπάγγειλα γιὰ πρώτη φορὰ τὸ ποίημά μου «Μολὼν Λαβέ», ποὺ τὸ εἶχα γράψει τὴν νύχτα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στὴ Ρώμη. Παρακαλῶ νὰ ἐπιτρέψετε στὸν ὁμιλητή σας, μιὰ κι' ἔλαχε νὰ εἶναι ποιητής, νὰ τὸ ἀπαγγείλῃ καὶ σήμερα, πολὺ περισσότερο γιατὶ ἀνανεώνεται ἀπὸ τὴν ἱστορική μας Μοῖρα ἡ ἐπικαιρότητά του μὲ τὰ τελευταῖα θλιβερὰ γεγονότα, ποὺ ὀποβάλλουν σὲ νέα πικρὴ δοκιμασία τὴν ἐθνική μας ψυχή...

Ἅρματα ἂν σοῦ λείπουν καὶ [κανόνια,
σοῦ περσεύει ἡ πίστη κ' ἡ [καρδιά!
Τρεῖς χιλιάδες ἔνδοξα ὅλα [χρόνια
τὴ χρυσή σου ἀγιάζουν Λευ[τεριά.
Κ' εἶναι κάθε χρόνος, κάθε [αἰώνας
ἕνα στῖφος ἄθλο, ἕνας στρα [τός—
Ἄνισος στὰ σίδερα ὁ ἀγώ[νας,
ἄνισος καὶ στὰ ὅπλα τοῦ [ωτός!
Μὲ τὸ ἀστραφτερό σου ὁπλί[σου δίκηο,
χτύπησε τὴ βία θαρρετή:
κάλλιο νά'χης θάνατο ἀν[τρίκειο
παρὰ νά'ζῃς δίχως ἀρετή!
Μά, γλυκιά μου Ἑλλάδα, [δὲν πεθαίνεις,
ὅπως δὲν ἐπέθανες ποτέ!
Ζῆς αἰώνια, κι ὅλους ἀνα[σταίνεις
ὅταν ξαναλὲς «Μολὼν λαβέ!»

Καὶ ὅλους πράγματι τοὺς ἀνάστησε τὴν ὥρα ἐκείνη τοῦ θανάτου τὸ ἑλληνικό μας θάρρος τῆς θυσίας!

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: ἡ συνέχεια

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐμπόρους

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι ἀποχωρήσαντες τοῦ Γραφείου κ. Ι. Σερέτη ἱδρύσαμεν Συνεργατικὴν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙ Σ Τ Ω Ν ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Σ.Α.Β.Δ.Ε.) καὶ θὰ συνεχίσωμεν τὰς ἐργασίας μας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 84 τηλ. 28—18, ὑποσχόμενοι ταχεῖαν καὶ ἀσφαλῆ μεταφορὰν καὶ λογικώτατα κόμιστρα.

Ὁ ἐκπρόσωπος ΣΑΒΔΕ

Γ. ΚΑΡΕΛΙΑΣ

ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

Πρέπει νὰ ἐλεγχθοῦν μὲ δικαστικὴν σαφήνειαν

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

62ον

Συνεχίζων ὁ κ. Παπαμαστοράκης λέγει:

Τὰ ἐσφαλμένα πορίσματα κατόπιν τῶν ἐσφαλμένων πληροφοριῶν εἶχον καὶ τὰ παράδοξά των. Εἰς ἕνα πρόεδρον συνεταιρισμοῦ ὅστις ἐπὶ κυβερνήσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἔδιδεν ἐγγυητικὰς ὑπογραφὰς δι' ἄλλους διὰ τὴν νομιμοφροσύνην των, ἐσχηματίσθη ἐκ τῶν ζυστέρων φάκελλος καὶ κατόπιν παραπόνων του λόγῳ τοῦ ὅτι ἀπεμακρύνθη ἐκ τοῦ ἀξιώματός του ὡς; μὴ ἐθνικόφρων, γενομένης ἀντικειμενικῆς ἐξετάσεως τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐμπάθεια ὡρισμένων πολιτικῶν του ἀντιπάλων τὸν παρουσίασεν ὡς; ἀνήκοντα εἰς τὸ Κ.Κ. διὰ νὰ προσπορισθοῦν τὴν προεδρίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ. Τῶν σκευωριῶν τούτων ἐξιχνιασθεισῶν ὡς; ψευδῶν, οὗτος ἀποκατεστάθη.

Αὐτὰ τὰ ὀνομασθέντα τυχαῖα γεγονότα κατά τινα κυβερνητικὸν ρήτορα, εἶναι δυστυχῶς γεγονότα διαβραματισθέντα εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους;. Περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὑπῆρξαν θύματα καὶ ὁ ἀστυνόμος καὶ ὁ Ἕλλην πολίτης;. Ἐλέχθη ὅτι δὲν εἶναι δικαστήριον τοῦ χωροφύλακος ἡ αἰθουσα τοῦ Κοινοβουλίου.

Σύμφωνοι, ἀλλὰ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, διὰ τῶν ἀπαριθμήσεων ἀντικειμενικῶς τῶν πραγμάτων ρίπτεται φῶς εἰς τὸ σκότος τῶν σκοτεινῶν φακέλλων, φέρον αὐτοὺς κάτωθι τῶν ἐθνικῶν προβολέων καὶ ἀπομακρύνοντάς τους ἀπὸ τοὺς ἀμαυροὺς πρεβολεῖς τῆς κομματικῆς καὶ προσωπικῆς ἐμπαθείας. Ἰδοὺ διατί ἔστω καὶ ἂν ἀποκατεστάθησαν οἱ ἔχοντες κακῶς σχηματισθέντας φακέλλους, ἐφ' ὅσον οἱ φάκελλοι οὗτοι ὑπάρχουν, οἱ ὡ; ἄνω πολῖται κινδυνεύουν νὰ γίνουν καὶ πάλιν θύματα, ἔστω καὶ προσωρινῶς ἔστω καὶ ἐπηρεασμένων κρίσεων καὶ ἀποφάσεων. Τοῦτο πιστεύομεν ὅτι εἶναι κοινωνικῶς ἀπαράδεκτον καὶ Ἐθνικῶς ἐπιζήμιον. Διότι ὅταν ἔχῃς ἐμπιστοσύνην εἰς ἕνα δεινφίλον σουεῖναι ὡς ἐὰν νὰ μὴ τὸν ἔχῃς φίλον. Κύριοι συνάδελφοι δὲν ζητοῦμεν τὴν ἐξάλειψιν τῶν φακέλλων.

Δὲν ζητοῦμεν τὴν ἐξάλει-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΜΕΤΑΞΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ

Ὁδὸς Ἀριστείδου 16, ἐν Πειραιεῖ

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τ